

Starcke (D. R.) fandt, at der var ganske overordentlig meget værdifuldt i det foreliggende Lovforslag. »Det er vel opbygget og vel gennemtænkt, og vi fra vor Side har tidligere givet Udtryk for, at vi mener, at der gives Situationer, hvor meget omfattende Samfundsinteresser kommer i saa stor Fare, at det bliver praktisk nødvendigt for Staten at gribe ind, naar vi har de Samfundsforhold, vi har for Øjeblikket. Men vi er, som vi ogsaa tidligere har fremhævet, betænkelige ved at række Haand til noget, som kan være med til at lede Samfundet ind i Planøkonomi, fordi vi har den Erfaring, at jo mere Staten har blandet sig i Menneskenes Forhold og i den menneskelige Frihed og i Samfundsforhold i det hele, des værre er Forholdene blevet i Samfundene Verden over...«.

Taleren troede, at Statsmagten er stærk nok til at kunne gennemføre sin Vilje og til at bringe Strejker og Lockouter til Ophør, men han tvivlede paa, »at Statsmagten er stærk nok til at kunne tvinge Arbejdere og Arbejdsgivere til virkelig at bestille noget og sætte Arbejdstempelet i Vejret, hvis de skal tvinges baglæns ind i Arbejdet. Derfor ser vi paa dette Forslag som noget, man i Nødsfald kan gribe til, men vi tilskriver det kun en sekundær Interesse, fordi det gaar uden om de vigtige Problemer. Som det ogsaa siges i Bemærkningerne til Lovforslaget, indeholder det ikke nogen Løsning af de Problemer, Interesses modsætningerne mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i øvrigt omfatter. Det staar loyalt og aabent i Forslaget. Men da vi jo egentlig synes, at det netop var en Løsning af disse Problemer, vi trængte til, kan vi kun tilskrive Forslaget en sekundær Interesse og maa sige, at det primære burde komme først i dette høje Ting, og jeg synes egentlig ogsaa det maatte komme fra de ærede Forslagsstillere. Jeg vil gerne rette en høflig, men bestemt Henstilling til den højt-ærede Regering om at interessere sig for disse grundlæggende økonomiske Problemer, som er vigtigere end noget som helst andet af de 170 Lovforslag, vi hidtil har behandlet i denne Samling.«

Lovforslaget henvistes efter Forhandlingernes Slutning til et Udvalg. Dette naaede ikke at afgive Betænkning inden Rigsdagssamlingens Slutning.
